

## ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง

เรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยเป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง ว่าด้วยการควบคุมสถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง และนายอำเภอสันกำแพง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง เรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง นับแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางแล้ว ๑๕ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคารสถานที่หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้นหรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคารสถานที่หรือบริเวณใด ๆ ที่ มิใช่ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“ร้านอาหาร” หมายความว่า อาคารที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันทีซึ่งครอบคลุมถึงภัตตาคาร สวนอาหาร ห้องอาหารในโรงแรม และศูนย์อาหาร

“แผงลอยจำหน่ายอาหาร” หมายความว่า แคร่ แท่น โต๊ะ แผง รถเข็นหรือพาหนะอื่นใด ที่ขายอาหาร เครื่องดื่ม น้ำแข็งโดยตั้งประจำที่

“โรงอาหาร” หมายความว่า สถานที่จัดบริการและจำหน่ายอาหารในหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ โรงเรียน สถาบันการศึกษา สำนักงาน โรงงาน บริษัท รวมถึงโรงอาหารในโรงพยาบาลที่จัดบริการให้กับบุคคลทั่วไป

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ร้านอาหาร แผงลอยจำหน่ายอาหาร โรงอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมิใช่เป็นการขายของในตลาดและหรือการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลาง เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ร้านอาหาร แผงลอยจำหน่ายอาหาร โรงอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของ ในตลาดและหรือการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลาง เว้นแต่ จะได้รับหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการกำหนดเวลาในการจำหน่ายอาหารบางประเภทหรือชนิดใด ในสถานที่ที่กำหนดไว้

ข้อ ๖ ผู้ประกอบกิจการในข้อ ๕ ที่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจะต้อง ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ อันเกี่ยวข้องกับสถานที่เพื่อการการค้าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

#### ๖.๑ สถานที่จำหน่ายอาหาร

๑. สถานที่จำหน่ายอาหารที่มีลักษณะเป็นตึกแถวหรืออาคารอื่นที่มีลักษณะ คล้ายคลึงให้คำนวณพื้นที่บริเวณที่จำหน่ายอาหารทั้งหมดในอาคารนับจากขอบผนังด้านในทุกระดับชั้น ที่ประกอบกิจการ ยกเว้น พื้นที่ซึ่งกันไว้เป็นส่วนสำหรับใช้สอยเพื่อการอื่น

๒. สถานที่จำหน่ายอาหารที่มีอาคารและใช้พื้นที่รอบอาคารให้คำนวณพื้นที่ ภายในตัวอาคารและรวมพื้นที่รอบอาคารที่ใช้สำหรับการค้าอาหารนั้นด้วย ถ้าไม่มีขอบเขตที่แน่นอน ให้คิดแนวเขตของพื้นที่ประกอบกิจการนั้น

๓. สถานที่จำหน่ายอาหารที่มีอาคารเชื่อมติดกันให้คิดพื้นที่ประกอบกิจการ รวมกันและให้มีใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหารฉบับเดียวถ้าอาคารนั้นไม่เชื่อมติด ถึงกันให้คิดพื้นที่แต่ละอาคารและแยกใบอนุญาตแห่งละฉบับ

๔. สถานที่จำหน่ายอาหารที่ตั้งอยู่ในอาคารใด ๆ ให้ใช้เลขที่ของอาคารนั้น การพิจารณาใบอนุญาตให้พิจารณาจากลักษณะพื้นที่ที่ประกอบกิจการ ถ้าแยกเป็นส่วนแต่ละแห่งไม่ว่า จะเป็นเจ้าของเดียวกันหรือไม่ให้มีใบอนุญาตประกอบกิจการแห่งละฉบับ การคำนวณพื้นที่ให้คิดพื้นที่ ที่ประกอบกิจการ กรณีอาคารใดที่จัดห้องน้ำห้องส้วมรวมซึ่งแยกไว้ต่างหากไม่นับรวมพื้นที่ของห้องน้ำห้อง ส้วมนั้น

#### ๖.๒ สถานที่สะสมอาหาร

๑. สถานที่สะสมอาหารที่มีลักษณะเป็นตึกแถวหรืออาคารที่มีลักษณะ คล้ายคลึง กรณีวางสินค้าเต็มพื้นที่หรือวางสินค้าอาหารทั่ว ๆ ไปหลายจุดให้คำนวณพื้นที่บริเวณดังกล่าว

สินค้าอาหารทั้งหมดภายในอาคารนับจากขอบผนังด้านในทุกชั้นที่ประกอบกิจกรรมรวมกับพื้นที่ของ  
ห้องน้ำห้องส้วม ยกเว้น พื้นที่ซึ่งกันไว้เป็นสัดส่วนสำหรับใช้สอยเพื่อการอื่น

กรณีตั้งวางสินค้าอาหารไม่เต็มพื้นที่หรือตั้งวางเฉพาะที่จุดใดจุดหนึ่ง อาทิ ตู้แช่  
โต๊ะ ชั้นวางสินค้าอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงให้คำนวณพื้นที่ที่ตั้งวางสินค้าอาหารนั้นรวมกับพื้นที่  
ห้องน้ำ ห้องส้วมและเปรียบเทียบกับพื้นที่ของอาคารทั้งหมดหากพื้นที่เกินกึ่งหนึ่งของพื้นที่ของอาคาร  
ทั้งหมดให้คิดพื้นที่ของอาคารทั้งหมด กรณีสถานที่ประกอบกิจการนั้นมีหลายห้องติดต่อกันกึ่งหนึ่งของ  
พื้นที่ให้หมายถึงกึ่งหนึ่งของห้องที่ตั้งวางสินค้าอาหารนั้น

## ๒. สถานที่สะสมอาหารที่เป็นอาคารโกดังสินค้า

กรณีที่มีอาคารโกดังหลายหลังแต่มีเลขที่ของอาคารโกดังเลขที่เดียวและ  
เป็นเจ้าของเดียวกันให้คำนวณพื้นที่ของอาคาร โกดังทั้งหมดรวมกับพื้นที่ของห้องน้ำ ห้องส้วม  
ออกใบอนุญาตสะสมอาหารฉบับเดียว

กรณีที่มีอาคารโกดังหลายหลัง มีเลขที่ของอาคารโกดังเลขที่เดียวแต่มี  
เจ้าของหลายเจ้าของให้คำนวณพื้นที่ของอาคารโกดังของแต่ละเจ้าของรวมกับพื้นที่ของห้องน้ำ ห้องส้วม  
ออกใบอนุญาตออกใบอนุญาตสะสมอาหารให้แต่ละเจ้าของ

กรณีมีอาคารโกดังหลายห้องและมีเลขที่ของอาคารโกดังแต่ละหลัง  
ให้คำนวณพื้นที่ของอาคารโกดังแต่ละหลังรวมกับพื้นที่ของห้องน้ำ ห้องส้วม ออกใบอนุญาตสะสม  
อาหารแยกแต่ละโกดัง

กรณีที่มีเจ้าของสินค้าอาหารหลายเจ้าของในอาคารโกดังนั้นให้คำนวณ  
พื้นที่ของสถานที่สะสมอาหารของแต่ละเจ้าของรวมกับพื้นที่ของห้องน้ำห้องส้วมออกใบอนุญาตสะสม  
อาหารให้ แต่ละเจ้าของ

ข้อ ๙ ผู้ประกอบการในข้อ ๕ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ  
ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ประกอบการค้าต้องระบุชนิดหรือประเภทของอาหาร ซึ่งเป็นอาหารที่ถูกต้อง  
ตามความหมายของอาหารที่ระบุในพระราชบัญญัติอาหาร และเมื่อจะเปลี่ยนแปลงชนิดของอาหาร  
ที่จำหน่ายต้องแจ้งขอเปลี่ยนแปลงชนิดของอาหารก่อนที่จะจำหน่ายอาหารชนิดนั้น

๒. ผู้ประกอบการค้าต้องยื่นแบบแปลนของร้าน แสดงตำแหน่งที่ตั้งของห้องส้วม  
ห้องรับประทานอาหาร ห้องครัว และต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปรุง ประกอบและจำหน่าย  
อาหารสำหรับอาหารประเภทนั้น ๆ

๓. ผู้ประกอบการค้าต้องผ่านการทดสอบความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหารและผ่านการตรวจสุขภาพว่าไม่ป่วยเป็นโรคที่กำหนดจึงจะอนุญาตให้จำหน่ายอาหารได้

๔. สถานที่ที่จะอนุญาตให้ตั้งเป็นร้านอาหารได้ต้องมีสุขลักษณะและอุปกรณ์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องอยู่ห่างไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตรจากแหล่งน้ำรังเกียจ และหรือไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือที่อื่นใด ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๒) พื้น ผนัง เพดานของร้านอาหารพื้นทำด้วยวัสดุ ถาวร เรียบ ทำความสะอาดง่าย และพื้นต้องลาดเอียงไปสู่รางระบายน้ำ

(๓) ต้องมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำใช้

(๔) ต้องมีห้องส้วมและอ่างล้างมือที่ถูกสุขลักษณะ ใช้งานได้ดี และมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีสบู่ใช้ตลอดเวลา

(๕) ต้องมีรางระบายน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล น้ำเสียต้องผ่านบ่อดักเศษขยะมูลฝอยและบ่อดักไขมัน ก่อนระบายลงสู่ท่อสาธารณะ

(๖) ต้องจัดให้มีแสงสว่างภายในร้านอย่างเพียงพอต่อการปรุงประกอบและจำหน่ายอาหารไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ ณ จุดทำงาน ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ

(๗) ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถืออย่างใดอย่างหนึ่งตามชนิดและขนาดที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารติดตั้งในที่ที่สามารถหยิบใช้ได้ง่ายเมื่อเกิดเพลิงไหม้และต้องมีการตรวจสอบอุปกรณ์ดับเพลิงทุก ๔ เดือน

(๘) การระบายอากาศภายในร้านต้องเพียงพอ โดยมีช่องสำหรับระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ห้อง สำหรับห้องรับประทานอาหารที่มีเครื่องปรับอากาศต้องมีเครื่องดูดอากาศรวมทั้งติดตั้งเครื่องหมาย “ห้ามสูบบุหรี่” ไว้ด้วย

(๙) สถานที่ปรุงอาหารต้องมีเครื่องดูดควันและปล่องระบายควันซึ่งสูงเพียงพอที่จะไม่ก่อเหตุรำคาญหรือตามเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบโดยคำแนะนำเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๕. ผู้จำหน่ายอาหารหรือผู้ช่วยต้องปฏิบัติตามสัญลักษณ์ส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่ป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือเป็นพาหะนำโรคติดต่อที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ รวมถึงโรคพยาธิและโรคไวรัสตับอักเสบ เอ เมื่อเจ็บป่วยต้องรักษาให้หายเป็นปกติก่อนที่จะปรุงประกอบอาหาร

(๒) ต้องแต่งกายให้สะอาด ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๓) ต้องรักษามือให้สะอาด โดยการล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาดหลังจากหยิบจับสิ่งสกปรกหรือใช้ห้องส้วม เล็บมือต้องตัดให้สั้นและสะอาดอยู่เสมอ

(๔) ในการปรุงหรือจับต้องอาหาร ต้องใช้เครื่องมือช่วยในการหยิบจับ

(๕) ถ้าเป็นแผล ฝี หนอง ที่มีมือแขนหรือใบหน้า จะต้องใส่ยาและปิดแผลด้วยพลาสติกหรือผ้าพันแผล

(๖) ห้ามสูบบุหรี่หรือพุดคุยโดยไม่จำเป็นระหว่างการปรุง ประกอบ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหาร

๖. ต้องมีสัญลักษณ์ในกรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บหรือสะสมอาหาร รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้ และของใช้ต่าง ๆ ดังนี้

(๑) สถานที่รับประทานอาหารต้องดูแลโต๊ะเก้าอี้ให้สะอาดและแข็งแรงอยู่เสมอ

(๒) การจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บสะสมอาหารและการล้างการเก็บภาชนะต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

(๓) อาหารและเครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทต้องมีเลขทะเบียนจำหน่ายอาหาร

(๔) อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์ ต้องเก็บในภาชนะที่ปกปิดและในอุณหภูมิต่ำกว่า ๗.๒ องศาเซลเซียส

(๕) อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์ ต้องเก็บในภาชนะที่ปกปิด และเก็บในระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะไม่ทำให้เกิดการเจริญของเชื้อโรคที่เป็นอันตรายในอาหารแต่ละชนิด

(๖) น้ำดื่ม เครื่องดื่ม น้ำผลไม้ต้องสะอาดใส่ในภาชนะที่สะอาดมีฝาปิดมีก๊อกหรือทางเทริน้ำหรืออุปกรณ์ที่มีด้ามสำหรับดักโดยเฉพาะ

(๗) น้ำแข็งที่ใช้บริโภคต้องสะอาด ใส่ในภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด มีอุปกรณ์ที่มีด้ามสำหรับคีบหรือดักโดยเฉพาะ และต้องไม่มีสิ่งของอื่นเข้าร่วมไว้

(๘) ภาชนะที่บรรจุอาหาร หรือใส่เครื่องปรุงรสต่าง ๆ ต้องใช้วัสดุและมีการออกแบบ ที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหารและความปลอดภัย

(๙) ภาชนะและอุปกรณ์ที่ใช้แล้ว ต้องล้างและเก็บให้ถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๐) ภาชนะที่ใช้สำหรับบริการน้ำดื่มแก่ผู้บริโภคประเภทใช้แล้วทิ้งห้ามนำกลับมาใช้ใหม่ สำหรับประเภทที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ให้ล้างให้ถูกหลักสุขาภิบาลอาหารทุกครั้งหลังจากใช้งาน แล้วเสร็จ

(๑๑) ต้องจัดให้มีที่รองรับขยะมูลฝอยโดยแยกขยะตามประเภท คือ ขยะแห้ง ขยะเปียก ขยะอันตราย และขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่ ที่ไม่รั่ว มีฝาปิด โดยหลังการจำหน่ายแต่ละวัน ต้องมีการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยและทำความสะอาดพื้นรางระบายน้ำให้สะอาดไม่ให้มีกลิ่นเหม็นขยะ มูลฝอยและคราบไขมันตกค้าง

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งการประกอบกิจการตามข้อ ๕ ต้องนำ สำเนาหลักฐานต่อไปนี้มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พร้อมรับรองสำเนา ถูกต้อง จำนวน ๒ ชุด

๒. สำเนาทะเบียนบ้าน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๒ ชุด

๓. ใบรับรองแพทย์และเอกสารแสดงการผ่านการทดสอบความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหาร

๔. สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่ขออนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่ สะสมอาหาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

๕. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของ ผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)

๖. หนังสือมอบอำนาจ ในกรณีที่เจ้าของกิจการในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นขอรับ ใบอนุญาตด้วยตนเอง

ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารจะต้องชำระ ค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตให้แก้ไขให้ถูกต้องในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งคำสั่งไม่อนุญาตต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วยและเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

๑. ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
๒. ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
๓. ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งอนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

สำหรับใบรับรองการแจ้งเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกใบรับแก่ผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งได้ชั่วคราวในระหว่างเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมิได้ออกหนังสือรับรองการแจ้ง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจการแจ้งให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยถูกต้องให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่ที่ได้รับการแจ้ง

ในกรณีที่การแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการนับแต่ที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้มีการรับแจ้ง



ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๑ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งประกอบกิจการค้าจะต้องแสดง ใบอนุญาตหรือใบรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลา ที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๒ ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต หรือออกหนังสือรับรองการแจ้งและให้ใช้ได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตหรือ หนังสือรับรองการแจ้งสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๑๓ กรณีใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลายหรือ ชำรุดใน สาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนและการออกใบแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสูญหายหรือถูกทำลายไปทั้งหมด ให้ผู้ยื่นคำขอนำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานตำรวจแห่งท้องที่ที่สูญหายหรือถูกทำลาย ไปทั้งหมดมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอนำใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๓) หลักฐานอื่นตามที่กำหนดในข้อ ๘

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง จัดตั้งสถานประกอบการอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารประสงค์จะเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินกิจการให้แก่บุคคลอื่นให้แจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายในสิบห้าวันก่อนเลิกกิจการหรือโอนกิจการ

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้งรายได้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงสาธารณสุขหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักการใช้ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งหนังสือรับรองการแจ้งเป็นอันสิ้นผล เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๑๗ คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งหนังสือรับรองการแจ้งเป็นอันสิ้นผลให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำงานของผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้ง และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งให้หนังสือรับรองการแจ้งเป็นอันสิ้นผล จะขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งให้หนังสือรับรองการแจ้งเป็นอันสิ้นผล

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบกิจการการค้ารายใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๐ ใบอนุญาตการประกอบกิจการการจำหน่ายและสะสมอาหารที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ให้คงใช้บังคับต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น เมื่อใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไปจะต้องมาดำเนินการแจ้งเพื่อขอรับใบอนุญาตหรือขอหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการดำเนินการแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลสันกลางเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สมศักดิ์ จินสกุล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง

**บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม**  
**แนบท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง**  
**เรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2548**

| ลำดับ | รายการ                                                                                                                                                                            | จำนวนบาท          |
|-------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------|
| 1.    | ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกิน 200 ตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด<br>ฉบับละ                                    | .....3,000.-..... |
| 2.    | อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน 200 ตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด<br>ฉบับละ | .....200.-.....   |

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หมวด ๘ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางพิจารณาแล้ว เห็นควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง เรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร ให้อยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง